

handling hjemvise paa den skiødeløse Procurators Bekostning, og desuden enten vedbørligen ansee den Procurator, som Forseelsen har be-gaaet, eller og, om Fornødenheden det udfor-drer, Beskaffenheden Kongen referer til nærmere Foranstaltning og Resolution.

33. [De, som vil søge at blive Procurator ved Høieste-Ret, bør, i Følge Fr. 10 Febr. 1736, have appliceret sig paa det juridiske Studium, og om deres Profect in jure og Kyndighed i Fædrene-landets Love med behørige Attester være forsy-nede, og desuden have siden øvet sig bestandig i Rettergang enten ved de andre Ober- og Under-retter, eller hos nogen af de beste Procuratorer ved Høieste-Ret, som deres Fuldmægtig i nogle Aar, hvorpaa de skal frembringe Attester saavel fra den Procurator, de have tient hos, som de Dommere, for hvis Ret de have gaaet i Rette; og naar de da efter Kgl. Tilladelse have med 3 a 4 Sagers Agering for Høieste-Ret aflagt Prøver paa deres Gaver til Procurator-Embedet og til at tale ordentlig og forstaaelig, kan de vente, efter at Kongen derom fra Høieste-Ret har faaet Efter-retning, at blive med den fornødne Bevilling, at gaae i Rette som Procurator ved Høieste-Ret, benaadet; Og de Procuratorer, som opføre sig ved Høieste-Ret conform med det, dem er fore-skreven, og saaledes som ærekiære Folk vel eg-ner og anstaaer, kan være forsikrede paa, at naar de til Publici Beste have anvendt deres beste Aar og Kræfter, Kongen da i Naade vil tænke paa dem med saadanne Bestillinger, hvorved de paa en behagelig Maade kan finde deres Underhold-ning i deres gamle Dage; formodende, at andre, som ere af saa liden Capacitet, at ingen vil betro dem deres Sager, ikke tage heraf Anledning til at overløbe Kongen med Supplicationer om vacan-te Bestillinger.]

34. [Af denne Instruction skal enhver af de Tilforordnede og Secretairene rigtig Gienpart gives; Og hvis derudi Procuratorerne angaaer, deraf skal dem iligemaade af Justitiarius rigtig Gienpart under hans Haand meddeles.]

Ad § 2, nr. 10

Patent af 10. november 1774 om Høieste-Ret i Danmark for 1775 og siden fremdeles for de efterfølgende Aaringer, indtil videre, som ændret ved bekendtgørelse af 21. februar 1850 ang. en Forandring i adskillige af de med Hensyn til Rettergangsmaaden for Høистерet foreskrevne Former

Forskriften indeholder 21 paragraffer, men alene §§ 1-8 samt §§ 18-21 foreslås bevaret.

Den almindelige Høieste-Ret i Danmark skal i førstkommende og efterfølgende Aaringer, indtil anderledes tilsiges, den første Torsdag i hvert Aars Mart. Maaned i Khavn begyndes og holdes, hvor da enhver i de Sager, som dertil lovligen indstevnte ere eller vorde, og for samme Høieste-Ret bør at orddeles og paakiendes, til Lov og Ret skal forhielpes, og dermed i efterskrevne Maader forholdes:

1. Alle de, som nogen Sager til forskrevne Tid have i Rette at føre, og deri ikke allerede Stevning taget, skal i rette Tid, nemlig i Danmark i det seneste 6 Uger, men i Norge $\frac{1}{4}$ Aar, for den bestemte Dag og Termin i Cancelliet om Stevning søge, som dem der skal vorde meddeelt. Og som, til Sagernes Ends-kab og hastigere Befordring, endeel Sager skriftlig skal behandles og forhøres, saa advares og anbefales herved alle vedkommende Parter, som ere eller blive bevil-gede Stevninger af Cancelliet, at de uden Ophold betidelig forsyne sig med Fuldmægtiger, saa-fremt de vil undgaae og ikke selv tilskrive sig den Skade, som dem for Forsømmelse ellers maatte tilføies.

2. For Høieste-Ret skal ingen Sager indstevnes, uden de tilforn have været til Herreds- og Lands-Ting eller andre behørige Steder, og deri er gangen Dom, som det sig bør efter Loven; eller og ere de Sager, som for Høieste-Ret endelig bør at orddeles.

3. Saasom og for Høieste-Ret, i de Sager, særdeles Regnskaber angaaende, tidt og ofte Poster indstevnes Retten til Ophold og Besværing, som ikke ere af den Værd, som Loven tilholder, da skal dermed efter Loven forholdes, og paa slige Poster i Høieste-Ret ikke dømmes, men de skal ved Commissariers eller andre Dommers Kien-delse forblive.